

[Waldorff]

muligt at kontrollere, om støtten udnyttes i strid med hensigten?»

Begrundelse

I et svar af 9. marts 1981 til folketingets energipolitiske udvalg afviser energiministeren at give de oplysninger om tilskuddet til Vestjysk Sildeolieindustri, som der er spurgt om. Det sker under henvisning til nogle bestemmelser om ikke at videregive oplysninger om enkeltansøgere og deres forhold.

Noget tyder på, at man hermed lægger en betydelig mere restriktiv fortolkning af tavshedspligten til grund end den, der har været almindelig i f. eks. sager om støtte til miljøinvesteringer.

Uanset at VS er imod tilskudsordninger, som dels fungerer som renlivet erhvervsstøtte, dels bruges til bortrationaliseringer af arbejdspladser, så må det være på sin plads at kræve tilskudsordninger administreret på en sådan måde, at det er muligt at se, hvad pengene bliver givet til, og sådan, at man kan kontrollere, hvordan de bliver udnyttet af virksomhederne.

Den eneste måde, dette kan ske på, er ved, at der bliver offentlighed om de konkrete støttetildelinger, sådan at også en virksomheds arbejdere og deres faglige organisationer får mulighed for at skride ind over for misbrug af støttemidlerne.

Det er så meget mere nødvendigt, som der har været en stribe af tilfælde, hvor statslige tilskud bliver brugt til at nedlægge arbejdspladser og sikre virksomhederne en rationaliseringsgevinst.

Det gælder ikke mindst Vestjysk Sildeolieindustri, hvor statstilskud tidligere har givet anledning til trusler om fyringer.

Besvarelse (8/4 81):

Energiministeren (Poul Nielson):

Som det fremgår af min besvarelse den 9. marts 1980 af spørgsmål nr. 63 fra folketingets energipolitiske udvalg, skal ansøgere til tilskud til energibesparende maskiner afgive en lang række detaljerede oplysninger til teknologistyrelsen. Det er min opfattelse, at såfremt der ikke er pålagt sagsbehandlere tavshedspligt ved behandlingen af sådanne sager, kan det befrygtes, at industriens virksomheder af konkurrencemæssige hensyn vil være tilbageholdende med at søge tilskud til i øv-

rigt formålstjenlige energibesparende foranstaltninger. Herved modvirkes hensigten med loven.

Teknologistyrelsen foretager i forbindelse med udbetalingen af tilskud en kontrol af, at det gennemførte projekt er i overensstemmelse med det projekt, hvortil der er bevilget tilskud. Når der tillige henses til ovennævnte bivirkninger, såfremt der ikke råder tavshedspligt omkring sagsbehandlingen af konkrete ansøgninger, finder jeg ikke, at der er behov for en udbygning af kontrollen med tilskudsordningen.

Spm. nr. 855

Til statsministeren (27/3 81) af:

Bjørn Poulsen (SF):

»Er det statsministerens opfattelse, at den automatiske dyrtidsregulering vanskeliggør det monetære samarbejde i EF?«

Begrundelse

I formandskabets konklusion af drøftelserne af fællesskabsspørgsmål på det europæiske rådsmøde den 23.-24. marts 1981 (bilag 121 - markedsudvalget) siges: Høje og indbyrdes inflationsrater er en trussel både for udsigterne for vækst og for fællesskabets økonomiske og monetære sammenhold. I den forbindelse drøftede Det europæiske Råd ligeledes virkningen af usmidige ordninger for dyrtidsregulering af indkomsterne og gav udtryk for, at der bør overvejes en tilpasning af sådanne ordninger.

Besvarelse (7/4 81):

Statsministeren (Kjeld Olesen, fg.):

Det europæiske valutasamarbejde (EMS-samarbejdet) er baseret på, at deltagerne i valutasamarbejdet (de 10 EF-lande med undtagelse af England og Grækenland) sig imellem opretholder faste, men justerbare kurser. Dersom man i et sådant system skal undgå hyppige justeringer af de indbyrdes kursrelationer, er det en fordel, dersom der ikke er for store afvigelser i udviklingen i pris- og omkostningsniveauet. Det må dog erkendes, at man ikke i løbet af de 2 første år under EMS-samarbejdet har opnået en indsnævring af de eksisterende forskelle i pris- og lønudviklingen.